

ਏਐਨ ਜਿੰਦਲ ਜੇ.

ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 743/1995 ਦੇ ਐਸ.ਬੀ

14 ਮਾਰਚ, 2007

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 307/326/323/34—ਜ਼ਖਮਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ—ਇਸਤਗਾਸਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ—ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਰਾਏ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਨ—ਧਾਰਾ 307/326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ—ਧਾਰਾ 323/324/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ—1988 ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਝੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ—ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 40,000

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਾ: ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡਾ: ਅਰੁਣ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 6 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਢੰਗ. ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਨ। ਸੱਟ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਪੇਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰੀਟੋਨਿਅਮ ਕੈਵਿਟੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਿਦਨਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 4)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਅਤੇ ਸਰਜਨ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਸ-ਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਜਨ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਵਿਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੱਡੀ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਡੂੰਘੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵਿਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਟ ਇੱਕ ਕੱਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੱਟ/ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਕੱਟ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, .2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਕੱਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਹੱਡੀ ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ

ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 323/324 ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਨ.

ਐਮ.ਐਸ.ਜ਼ੋਸ਼ੀ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਨ. ਜਿੰਦਲ, ਜੇ.

(1) ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ, “ਜੇ ਗੁਰਮੇਜ ਪਾਪ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੁਲਜ਼ਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.2, ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.3 ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307/326/323/34 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ PW4 ਅਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ PW5 5 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ:

ਸ਼ਾਹ ਬੇਗ ਸਿੰਘ ਕਨਵੀਨਰ ਆਈ.ਸੀ.ਟੀ.

Under Section 307 IPC :

7 ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ 1000 ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ RI ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

Under Section 326 IPC :

ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ 500 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਆਰ.ਆਈ.

ਧਾਰਾ 323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	: ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
ਧਾਰਾ 323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	: ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
<u>ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਦੇਸ਼ੀ:</u>	
ਧਾਰਾ 307/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	: 7 ਸਾਲਾਂ ਲਈ RI ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 1000 ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ RI ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਧਾਰਾ 326/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	: RI ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ 500 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਆਰ.ਆਈ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
ਧਾਰਾ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	
ਧਾਰਾ 323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
<u>ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਦੇਸ਼ੀ:</u>	
ਧਾਰਾ 307/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	7 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਖੋਜ 1000 ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ RI ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਧਾਰਾ 326/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	ਆਰ.ਆਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਰੁਪਏ 500 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਆਰ.ਆਈ. ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.
ਧਾਰਾ 323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	
ਧਾਰਾ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ:	ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ.

(2) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਦੇਸ਼ੀ ਧਿਰ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿੱਲੇ ਪੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ ਨੇ ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਰੋਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 5 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਟਿਊਬਵੈੱਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਬਰਛੇ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿੰਘ ਗੰਡਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਉਥੇ ਆਏ। ਜਦਕਿ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਸਤਾ ਮਾਰਗ ਨੇੜੇ ਖੱਬੇ ਲਗਾ ਕੇ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸਵਿੱਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੀ ਦਾ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਸਵਿੱਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੀ ਦੀ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਦੌੜਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ 2-3 ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਵਿੱਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੀ ਦੀ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ

ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁੜ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੰਡਾਸੀ ਦਾ ਫੱਟਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। FIR ਸਾਬਕਾ. ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪੀ.ਐਫ./2 11 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਚਲਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 307/326/323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(3) ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਡਾ.ਆਰ.ਕੇ.ਗੋਰੀਆ (ਪ. ਡਬਲਿਊ.1), ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 2), ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ਖਮੀ (ਪ. 3), ਕੇਵਲ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਖਮੀ (ਪ. 4), ਗੁਰਦੀਪ ਕੌਰ, ਜ਼ਖਮੀ (ਪ. 5), ਧਰਮਪਾਲ ਏ.ਐਸ.ਆਈ.), ਏਐਸਆਈ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਆਈਓ (ਪੀਡਬਲਯੂ 7), ਰਿਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8) ਅਤੇ ਡਾ. ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 9)। ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਪੀਸੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਡਾ. ਅਸ਼ੋਕ ਚੰਨਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਬੂਤ ਕਾਫੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

(4) ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਟੀ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪਿਰ ਹਮਲਾਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਰ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 307/326 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 324/323/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾ.ਆਰ.ਕੇ.ਗੋਰੀਆ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਲ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਆਰ.ਕੇ.ਗੋਰੀਆ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ 10 ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਡਾ. ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡਾ. ਅਰੁਣ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 6 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਕੀਤਾ। 1988 ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੋਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦਾ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸਨ। ਸੱਟ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਪੇਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰੀਟੋਨਿਅਮ ਕੈਵਿਟੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਨ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 6 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੋਂ 14 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਦੇ ਵਿਗੜ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਆਰ.ਕੇ.ਗੋਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ 24 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ

ਡਾ.ਆਰ.ਕੇ.ਗੋਰੀਆ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ 24 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾ: ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡਾ: ਅਰੁਣ ਚਾਵਲਾ ਦੀ ਰਾਏ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ। ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਜ਼ਰ ਮੁਹੰਮਦ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। @ ਹਨੂੰਮਾਨ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ) (1) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸਨ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਨ। ਐਮਐਲਸੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਨੂੰਈਆ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1) 1995 (ਆਰ) ਆਰਸੀਆਰ 529

ਲਾਈ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਤਿੱਖੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। [(1968 CrL. LJ (Vol. 74)] ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸੱਟ ਦੇ 'ਗੰਭੀਰ' ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ "ਸਰਲ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, [1969 CrL. LJ (Vol. 75) 250]। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਸਾਧਾਰਨ' ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 324, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(6) ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਗੋਰੇਆ ਦੁਆਰਾ ਗੰਭੀਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

"2. ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ 1.5x0.8 ਸੈ.ਮੀ. ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਟਿਬਿਅਲ ਟਿਊਬਰੋਸਿਟੀ ਤੋਂ 7cm ਹੇਠਾਂ। ਇਹ ਹੱਡੀ ਡੂੰਘੀ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਹੱਡੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ 0.2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਡੂੰਘੀ ਸੀ। ਇਹ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "

(7) ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਐਕਸ-ਰੇ ਅਤੇ ਸਰਜਨ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਸਰੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਜਨ ਦੀ ਰਾਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਹੱਡੀ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੂੰਘੀ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਪਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਟ ਇੱਕ ਕੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੱਟ/ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਤਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮੂਲੀ ਕੱਟ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਨਾਮਾਤਰ ਕੱਟ .2 ਸੈ.ਮੀ. ਧਾਰਾ 326 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਹੱਡੀ ਕੱਟਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ,

ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਤਨਾਮ ਕੌਰ
(ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.)

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 323/324 ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

(8) ਹੁਣ ਵਾਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਸ਼ਟ ਝੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ 1988 ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 323/324 ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਚਾਰਾਂ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ 40,000 ਰੁਪਏ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਮਹੇਸ਼ ਗਰੋਵਰ ਜੇ.

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਤਨਾਮ ਕੌਰ, ਜਵਾਬਦਾਰਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ MISC। ਸੰ. 2006 ਦੇ 28839/ਐੱਮ

12 ਜਨਵਰੀ 2007

ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 — ਐੱਸ. 482 — ਰੱਦ ਕਰਨਾ — ਵਿਆਹੁਤਾ ਝਗੜਾ — ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪਤੀ, ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਸਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406/34 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ — ਜੀਜਾ ਅਤੇ ਭੈਣ - ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼)—ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਪਰੇਟੇਨੋਰੀਅਨ—ਅੱਰਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।